

Refleksjonsbrev for Merkur, februar 2022

Vi ser at barna viser stor interesse for å bruke atelieret, noen synes det er gøy å tegne, noen vil trene på å bruke saks, mens andre er veldig opptatt av å lime. Når barna bruker atelieret har vi voksne forsøkt å sitte i bakgrunnen og la barna utforske uten at vi legger noen føringer. Hva gjør barna med de materialene som er tilgjengelig, hvilke materialer er det som appellerer til barna og hvordan kan vi voksne støtte barna i deres utforskning?

“Vecchi refererer ofte til Malaguzzi og det aller viktigste han formidlet, som var å lytte til barnet på alle måter. Han anbefalte ofte å holde seg tilbake som voksen, se etter og lytte før man som pedagog foreslår en vei videre eller kommer med egne ideer til løsninger. Bare slik er det mulig å gi barn den tilstrekkelige støtten til fordypelse. Vecchi forfølger begrepet fordypelse: Fordypelse som tid til utforskning, tid til oppdagelser både for barna og de voksne, fordypelse til å gjenta, lage nye variasjoner og dermed nye tolkingsmuligheter.” (Kari Carlsen, ”Å skape forbindelser” Atelierets plass og atelieristens kompetanse i barnehagene i Reggio Emilia, s. 27)

Vi har begynt å loggføre hvilke barn som er innom atelieret i løpet av dagen, og vi ser at stort sett alle barna har vært innom atelieret i løpet av en dag. Men vi ser også at det er noen enkeltbarn som sjeldnere bruker atelieret, da må vi begynne å tenke over hvorfor det er slik og hvordan vi kan tilrettelegge for og inkludere disse barna videre i prosjektet?

Er det manglende interesse som er årsaken til at noen av barna ikke bruker atelieret? Er det fordi det er for mange barn på atelieret om gangen, kan det bli litt overveldende for noen av barna? Kan det hjelpe å dele opp i mindre grupper? Dette er spørsmål vi har reflektert over på refleksjonsmøter, og som vi ønsker å finne ut av. Vi har prøvd å dele oss opp i mindre grupper og da ser vi at noen av de barna som vanligvis ikke har vært så mye på atelieret viser mer interesse og engasjement, så gruppestørrelsen kan se ut til å ha betydning for enkelte av barna. Men dette er noe vi må “forske” på videre. I rammeplanen står det at barna skal få estetiske erfaringer med kunst og kultur i ulike former og organisert på måter som gir barna anledning til utforskning, fordypning og progresjon, det er derfor viktig at vi tenker på hvordan vi organiserer oss slik at alle barna skal få muligheten til å utforske og fordype seg i det skapende arbeidet i barnehagen.

«Opplevelser med kunst og kultur i barnehagen kan legge grunnlag for tilhørighet, deltagelse og eget skapende arbeid. I barnehagen skal barna få estetiske erfaringer med kunst og kultur i ulike former og organisert på måter som gir barna anledning til utforskning, fordypning og progresjon.» (Rammeplanen s.)

Denne måneden har vi hatt karneval i barnehagen og i forbindelse med karnevalet ønsker vi å koble inn prosjektet og skape et kostyme, rekvisitt eller lignende som barna kan bruke på karnevalet. Vi hadde en dialog på hva barna kunne lage til karnevalet, uten at vi voksne skulle legge for mange føringer. Hvilke materialer kan vi bruke, og hvordan kan vi bruke barnas interesser til å lage noe? En tanke vi hadde var at alle barna kunne ha med ensfargede t skjorter som de deretter kunne male på. Men er denne t skjorten egentlig en ferdig mal? Har alle en t-skjorte som de kan male på? Hva gjør man med t skjorten etter de har brukt den på karnevalet? Er det bærekraftig dersom vi ikke får brukt t skjortene videre? Dette er spørsmål vi reflekterte rundt.

Vi begynte å tenke videre på om vi kunne lage noen form for masker, kunne vi klippe ut masker som barna kunne pynte og dekorere selv? Hvis vi voksne må klippe ut maskene, er det da egentlig barna som skaper maskene, eller er det vi voksne som lager noe? Etter litt refleksjon kom vi frem til at vi kunne benytte oss av papp tallerkener. Disse papp tallerkenene lagde vi to hull i som kunne fungere som øyne. Deretter kunne barna selv velge hva de gjorde videre med denne tallerkenen. Ville de klippe i den? Ville de tegne på den? Ville de lime ting på den? Vi sørget for at det var en variasjon med ulike materialer

tilgjengelig i atelieret og prøvde å legge minst mulig føringer og la barna selv utforske de ulike materialene og verktøyene. Noen av barna var nysgjerrige på saksen, kan vi klippe i tallerkenen? Flere av barna forsøkte å klippe i papptallerkenen, men mange oppdaget at materialet var litt hardt og vanskelig å klippe i, noen av barna gikk dermed bort fra klipping, mens andre fortsatte å prøve. Vi ser også at enkelte av barna forsøkte å rive der det allerede var klippet. Det er spennende å se hvordan barn utforsker materialene, og uttrykker seg ved hjelp av de ulike materialene. Kan vi se noe av barnas personlighet i det de skaper?

På refleksjonsmøter har vi snakket mye rundt veien videre i prosjektet vårt, hva er det barna viser mest interesse for? Vi har observert at det å lime, tegne med tusj og fargeblyanter, samt vann er noe som opptar mye av tiden til barna. Vi ser at flere og flere er opptatt av å hente vann på stellerrommet for å vaske. Det kan være om de har fått lim, maling eller lignende på hendene sine, eller om de har tegnet utenfor arket. Vi ser at interessen for vann og vasking i stor grad begynte på atelieret da de skulle vaske krittavlen etter bruk. Men vi ser at denne interessen strekker seg utenfor det som skjer på atelieret. Flere og flere henter papir som de tar vann på, og da vil de gjerne vaske rundt omkring på hele avdelingen. Noen av barna henter moppene og vasker med disse. Flere av barna har også etterspurt maling, og vi ble derfor enige om å forsøke å ha vannmaling tilgjengelig i barnas høyde i atelieret slik at de selv kan ta initiativ til å male dersom de ønsker det. Når det kommer til vannmalingen kan vi også se at vannet er noe som opptar mye av barnas oppmerksomhet. Noen vil dyppe penselen i vannet hele tiden og det kan se ut som de nesten bruker vannet til å male med. Kan barna uttrykke seg gjennom vann? Hvordan kan vi bruke disse observasjonene til å finne veien videre i prosjektet? Er prosjektet i ferd med å bevege seg mer mot vann? Og hvordan kan barna i så fall bruke sine 100 språk til å oppdage, utforske og lære om vann?

